

O pramienu, čo sa v rieke premenil

Pri kamienku kameň , medzi nimi prameň.
Malý , krehký tíško žblnká, vlní sa za vlnkou vlnka.
Ten pramienok žabka stráži, nik sa veru neodváži
tú vodičku znečistiť. Musí predsa čistá byť.

Tečie voda dolu z lesa za zákrutou zastaví sa.
Kam sa pustiť – pýta sa , už sa plazí von z lesa.
Tam sa stretne s kamarátom. Tečme spolu k sestrám, bratom.
Svoje sily spojili, dolinami šantili.

Z pramienu sa stala rieka. Teraz nikto nenarieka.
Máme vody dost, všetkým ľuďom pre radosť.
Pite, ruky umývajte, ale vodou neplytvajte!
Na svete je mnoho ľudí, čo ich v noci aj smäd budí.
Veru tak sa stalo – majú vody málo.

Aj tým pomôcť treba, veď nemajú chleba.
Bez vody nič nepestujú, smútia, plačú a hladujú.
Radili sa vodné kvapky, spýtali sa rýb aj žabky.
Do Afriky dlhá cesta . Potečieš cez lesy, mestá.
Černoškovia čakajú, živú vodu vítajú.

Ďakujeme, ďakujeme – vodičky sa napijeme.